

[Madsen-Mygdal.]

rest muligt skulde ophæves eller begrænses, derom kan der formentlig ikke være Tvivl, thi det bestemmes i § 7, at Valutacentralen „vil være at begrænse i sit hidtidige Omfang eller at ophæve inden Forløbet af de i § 3, sidste Stykke, nævnte Tidsfrister.“

og derefter hedder det videre — med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg oplæse nogle Sætninger, der for øvrigt er meget velkendte i Forvejen —:

„Der vil være af Handelsministeren og Finansministeren inden 1. August 1932 at optage Forhandlinger med Rigsdagen om, hvilke Foranstaltninger af importregulerende Art med handelspolitiske og beskæftigelsesmæssige Formaal der i den Anledning vil være at foretage, ligesom en til Situationen svarende Handelspolitik og en nøjere Udformning af Toldlovens Positioner vil være at forberede, for at der ved Valutaafleveringspligtens Ophør kan være tilvejebragt saadanne Foranstaltninger, der tjener til Fremme af den gunstigst mulige Import- og Valutasituation.“

Nu forholder det sig rigtigt, som det er oplyst i Bemærkningerne, og hvad jeg ogsaa tror den højtærede Handelsminister gjorde opmærksom paa ved Forelæggelsen, at Handelsministeren efter Lovens Vedtagelse henvendte sig til Partierne og fik deres Samtykke til, at Valutaudvalget kunde repræsentere Rigsdagen i de saaledes foreskrevne Forhandlinger. Men det bemærkelsesværdige, ja jeg kan sige det opsigtsvækkende i denne Sag, er derefter, at disse Forhandlinger aldeles ikke er paabegyndt før den 1. August, og at de heller ikke er paabegyndt efter den 1. August, for de har overhovedet aldrig fundet Sted. Det eneste, Handelsministeren har foretaget sig, er, at han har meddelt Udvalget, at han har opfordret Industriraadet til at fremsætte Forslag som Udtryk for Industriens Ønsker med Hensyn til øget Toldbeskyttelse, og at disse Forslag vilde blive tilstillet Udvalgets Medlemmer, efterhaanden som de fremkom. Dette er ogsaa sket, men den meget omfattende Ønskeseddel, som Industriraadet har fremsat, har aldrig været behandlet i Udvalget, hvis Forhandlinger ledes af Handelsministeren, og fra Handelsministerens Side er der aldrig i Udvalget fremsat mindste Antydning af, hvad Regeringen agtede at afløse Valutacentralen med. Først nu i Mandags Eftermiddag, Dagen før det her drøftede Forslag blev fremsat paa Rigsdagen, først da blev Udvalget sammenkaldt for at modtage Under-

retning om, at Handelsministeren agtede at fremsætte et Forslag for Rigsdagen, altsaa nærværende Forslag. Forslagets Hovedindhold blev mundtlig refereret, men det forelaa endnu ikke i færdigtrykt Form; enhver Forhandling om Realiteter var dermed i Forvejen udelukket. Ministeren ønskede heller ikke en saadan Forhandling, skønt Oppositionspartiernes Repræsentanter under Henviisning til den gældende Lovs § 7 opfordrede dertil og erklærede sig rede dertil. Det Forslag, som nu foreligger, er saaledes aldeles ikke et Resultat af den i Loven paabudte Fremgangsmaade, og Lovens Paabud om Sagens Forberedelse er i ingen Henseende sket Fyldest.

Hvad jeg her har sagt om selve Valutaforslaget, gælder ogsaa de af Finansministeren i Gaar gennemførte Ændringer i Toldloven. Disse Forslag er uden enhver Forbindelse med den gældende Lovs Bestemmelser om Valutacentralens Afvikling, hvilket for øvrigt klart fremgaar af, at de er behandlet og vedtaget i Rigsdagen i Gaar, altsaa forinden Valutaloven kom til første Behandling. Men det fremgaar ogsaa deraf, at de samme Varer, som Finansministeren har paalagt Told, fremdeles efter det foreliggende Forslag skal være underkastet Importregulering.

Jeg skal efter disse Bemærkninger vedrørende Forslagets Tilblivelse vende mig til Forslagets Indhold, idet jeg tror, at Forslaget i sig selv er saa let overskueligt, at det ikke er nødvendigt for mig at bruge mange Ord for at tilkendegive mit Partis Stilling til Lovforslaget.

I Forslagets § 1, der vedrører Nationalbankens Fritagelse for Guldindløselighed, er Bestemmelsen om, at Ministeren skal forhandle med et af Rigsdagen valgt Udvalg paa 8 Medlemmer, fremdeles opretholdt. Hvor meget denne Bestemmelse er værd for Rigsdagen, kan der naturligvis være delte Meninger om, men jeg skal ikke lægge Skjul paa, at efter de Erfaringer, der er indhøstet i Sommerens Løb, tillægger jeg det ingen større Betydning.

Hovedbestemmelserne i Forslaget findes, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen gjorde opmærksom paa, i §§ 3 og 4, og de gaar ud paa, at der nu i Stedet for den rent midlertidige Ordning med Valutakontoret under Nationalbankens Ledelse skal oprettes en ny stor Statsinstitution direkte under Handelsministeriet med en Direktion paa 3 Medlemmer og en Bestyrelse paa 8 Medlemmer, og for ikke mindre end halvandet Aar frem i Tiden skal der gives Handelsministeren uindskrænket dik-